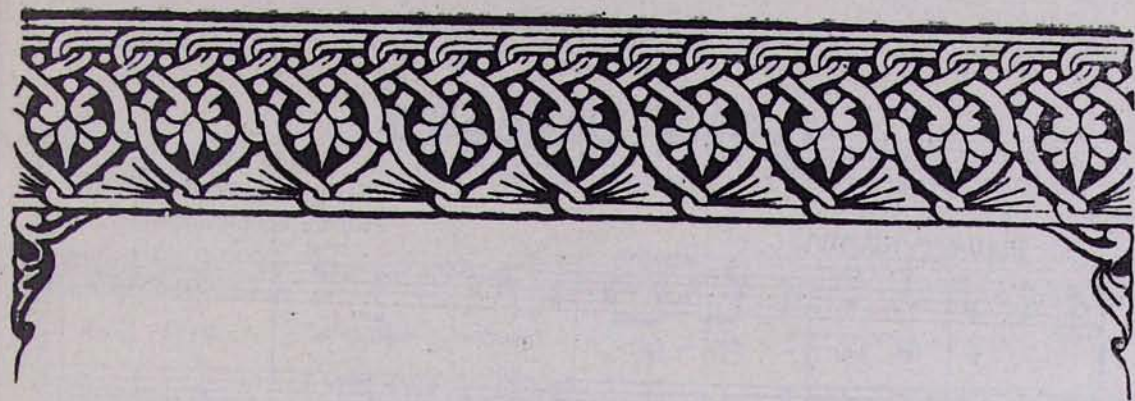

S U S U

Ա՛խ, այնպե՛ս կուգեմ ինձ ծեծես նորից,
 Նորից ես փախչեմ, հեռանամ տնից
 Ու հարևանի թոնրատանն անքուն՝
 Կատունների հետ սրթսրթամ թաքուն:
 Իսկ դու փնտրրես, որոնես դու ինձ,
 Կանչես՝ որտե՛ղ ես, որտե՛ղ ես, իմ գիժ.
 Ու կատուները անգետ, ակնապիշ
 Նորից մլավեն... իմանաս նորից,
 Ինձ բռնես... ու ա՛խ, լացես անխողով:
 Ա՛խ, այնպե՛ս կուգեմ, թեկուզ ծեծվելով,
 Քեզ տանջել նորից... մանկանալ նորից:

Ա՛խ, ինչ անուշ կընկընասցին կոունկներըս
 ու թռան,
 Ոսկեփրփուր ամպերով հեզահասիկ նազե-
 լով.

Պ Ա Պ Ս

Մի օր սառու է փորել ձր-բափին,
 Այգի է գցել, քարերը ջուկել,
 Սարերից անգամ հող է շալակել
 Ու չի խոնարհվել իր չարչարանքին:

Ու երբ աշունն իր մատանն է քացել,
 Հպարտություն եմ տեսել ճակատին.
 Ու ոսկի, ոսկի՝ աշնանամուտին,
 Ինձ արարիչ է պապս թվացել:

ՍԱՄՎԵԼ ԵՂԻԱԶԱՐՅԱՆ
 (Բ դասարանի ուսանող)

